

The LED Weekly

Volume 14, No. 6 February 1, 1998

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Tờ báo hằng tuần ĐIỀN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tào
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

MẬU DẦN

Mậu Dần xuân lai tâm vui hợp
Thế cảnh xuân sanh tự bạc bàn
Sanh trụ hoại diệt tâm tiến bước
Thực hành chơn pháp tự mình an.

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 6-12-97 đến 12-12-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

BÉ TÁM CHÚC TẾT BẠN ĐẠO VÔ VI KHẮP NĂM CHÂU

Monaco, 28/01/98 00.0 AM (NHẪM NGÀY MÔNG MỘT TẾT MẬU DẦN)

Năm Mậu Dần kính chúc các bạn một năm thường lạc, dày công tu tiến, ước mong giải bớt sức chèn ép của thiên cơ ở kỳ tới.

Kệ

*Duyên lành đạt pháp tự siêng hành
Giải quyết tâm linh tự đạt thanh
Bớt khổ tâm vui tâm đạt pháp
Duyên lành sớm đắc tự hòa thanh.*

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Niệm Phật thường xuyên sẽ có kết quả gì ?
2. Trí tuệ phân minh có hữu ích gì không ?
3. Nước lửa gió đất trong thể xác không đầy đủ thì sẽ suy yếu, thiếu điển, phần hồn không yên thì phải làm sao ?
4. Nhờ đâu trí tuệ mới được phát triển ?
5. Trừu tượng là gì ?
6. Tín hiệu chuyển vào tâm thức bằng cách nào ?
7. Muốn cải sửa sự sai lầm của chính mình thì phải làm sao ?

Yorba Linda, 06/12/97 12 :00 AM

Hỏi: Niệm Phật thường xuyên sẽ có kết quả gì ?

Đáp: Thưa thành tâm niệm Phật, lâu ngày sẽ hiện một xâu chuỗi trước ngực, chứng minh luồng điển minh triết đã hội thành, bảo vệ tâm thân thực hiện Phật Pháp tiến hóa vô quái ngại.

Kệ:

Trì tâm niệm Phật hướng thanh đài
Phát triển tâm linh chẳng tạo sai
Tiến hóa vô cùng không loạn động
Thành tâm tu luyện tự phân bài.

Yorba Linda, 07/12/97 2 :55 AM

Hỏi: Trí tuệ phân minh có hữu ích gì không ?

Đáp: Thưa trí tuệ phân minh rất hữu ích cho đường tiến hóa của phần hồn, sẽ không còn bờ ngõ và dừng hành.

Kệ:

Hiểu rồi mình cảm đường tu tiến
Tự thức tự minh tự tiến xuyên
Duyên đạo tình đời không luyến tiếc
Quý thương muôn loại tự mình yên.

Yorba Linda, 08/12/97 5 :15 AM

Hỏi: Nước lửa gió đất trong thể xác không đầy đủ thì sẽ suy yếu, thiếu điển, phần hồn không yên thì phải làm sao ?

Đáp: Thưa trong cơ tạng thiếu một phần nào thì nguyên khí không đầy đủ, sức khỏe thiếu kém, trí tâm không minh mẫn, mất quân bình, cần làm Pháp Luân Thường Chuyển đầy đủ thì sức khỏe sẽ khôi phục.

Kệ:

Trí tâm phát triển điển dồi dào
Hội tụ quân bình tâm đạt đạo
Điển khí chung hồi tâm dứt khoát
Pháp luân thường chuyển tiến chiều cao.

Yorba Linda, 09/12/97 5 :25 AM

Hỏi: Nhờ đâu trí tuệ mới được phát triển ?

Đáp: Thưa trí tuệ phát triển nhờ thực hành pháp môn đứng đắn, hướng về thanh tịnh mà hành thì trí tuệ sẽ phát triển trong tự nhiên và hồn nhiên.

Kệ:

Gom gọn điển trí tự triển minh
Bình tâm thanh tịnh rõ hành trình
Hồn nhiên tự tiến chơn tâm thức
Tuệ giác không làm tự hiểu mình.

Yorba Linda, 10/12/97 4 :55 AM

Hỏi: Trừu tượng là gì ?

Đáp: Thưa trừu tượng là thoát khỏi tâm thức bình thường, phạm tâm không thể tưởng tượng được.

Kệ:

Tâm phạm khó tưởng khó truy hành
Thanh tịnh tự đạt hướng cõi thanh
Chuyển tiếp tâm lành quy ánh sáng
Vô cùng tiến hóa vô cùng nhanh.

Yorba Linda, 11/12/97 4 :00 AM

Hỏi: Tín hiệu chuyển vào tâm thức bằng cách nào?

Đáp: Thừa tín hiệu chuyển vào tâm thức bằng thanh điền siêu nhiên, tùy theo trình độ thanh tịnh của hành giả tự cảm nhận.

Kệ:

Trí sáng tâm minh chuyển chuyển hành
Toàn thân thanh tịnh tự mình thanh
Khí thanh chuyển giám thân trần trước
Thức giác tự hành tự tiến nhanh.

Yorba Linda, 12/12/97 3 :00 AM

Hỏi: Muốn cải sửa sự sai lầm của chính mình thì phải làm sao ?

Đáp: Thừa muốn cải sửa chính mình thì phải hành đúng pháp, thì sẽ gây được một tập quán tốt, tức là sửa được tâm thân.

Kệ:

Siêng năng tự cứu sống chuyên cần
Giải quyết ưu tư tự góp phần
Vui say đời đạo tâm thân tiến
Chẳng có mơ hồ tự xét phân.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

P, ngày 20/12/96

Kính thưa Đức Thầy

Con tên NHM, một tu sinh pháp lý VÔ VI tại P, T, xin kính đánh lễ Thầy, cầu chúc sức khỏe Thầy, và quý đạo hữu khắp 5 châu, cầu chúc cho Đại Hội gặt hái được nhiều thành công tốt đẹp trong tình thương yêu cao cả của Đấng Cha Lành.

Riêng tại V-N, con cũng xin kính cẩn, chân thành cảm ơn quý huynh trưởng HE, huynh TN (VCT) và quý huynh đệ, tỉ muội đã có nhiều sự giúp đỡ, động viên, khuyến khích, tạo mọi điều kiện thuận lợi cho chúng con, trên bước đường tu học PLVVKHHBPP. Đã nhiều năm qua, mặc dù con chưa được một lần diện kiến Đức Thầy, nhưng trong những đêm dài công phu, hành pháp, tâm hồn con đã luôn luôn cảm nhận có Đức Thầy bên cạnh, đã dìu dắt, dạy dỗ con một cách kiên trì, với một ánh mắt, tình cảm thương yêu bao la, vô bờ bến.

Cho nên hơn 15 năm qua, mặc dù đã gặp biết bao cảnh thăng trầm, lao đao, khổ đau, tù tội và mất mát, nhưng mỗi ngày, đêm con hằng tâm tu niệm và đã hết sức động viên khuyến khích các bạn đạo 2 miền quê hương cát trắng (N, P) phải luôn luôn cố gắng noi theo tấm gương sáng, học

tính kiên nhẫn, tình thương yêu, tha thứ của Đức Thầy, của quý huynh, tỉ đã có nhiều công lao, đóng góp phát huy nền đạo pháp VÔ-VI, và phải lo quyết tâm, bền chí tu học, phải cố gắng thực hành đúng dẫn theo chánh pháp, không được sửa đổi.

Dù ai nói ngả nói nghiêng lòng ta vẫn vững như kiềng 3 chân.

Dù ai nói đông nói tây thì ta vẫn đứng như cây giữa rừng!

Tình đạo hữu quý nhất là lòng chân thật.

Nghĩa vợ chồng quý nhất là lòng chung thủy

Lý đạo nhiệm mầu quý nhất là sự trung-tín.

Bề tôi trung, không thờ 2 chúa, chánh pháp nhiệm mầu không 2 tâm!

Và con xin kính tặng Đức Thầy 1 bài thơ:

Bấy lâu mong ước đợi chờ

Đại hội Bangkok mở cờ lòng con.

Tu hành vững dạ sắc son

VÔ-VI chánh pháp chẳng còn nghĩ suy

Quyết tâm tu học kiên trì

Trở về nguồn cội, hợp thi nhần hòa

Học bài 3 chữ: Nhần hòa,

Thương yêu, Thanh tịnh, mới là người Tu!

Một lần nữa, trước khi dứt lời, con xin hướng tâm thanh tịnh cầu chúc cho Đức Thầy, quý bạn

đạo khắp 5 châu được nhiều sức khỏe, an khang và trường thọ.

Riêng huynh T (TN) đại diện VN, đi tham dự Đại hội Thái Lan 1996, rất mong mỏi và hy vọng huynh sẽ gặt hái được nhiều thành quả tốt đẹp, nhiều điều hay, mới lạ để ngày về giúp đỡ cho bạn đạo trong nước được thăng tiến nhanh hơn, trên bước đường tu học và cuối cùng con xin kính bái Đức Thầy 3 lạy trong Tâm tượng trưng "Thiên Địa Nhơn". Các cỗi, con đều luôn luôn kính trọng Thầy.

Tu sinh: NHM

THƯ HÒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Manila, ngày 10-01-97

HM con,

Thầy đã vui nhận được thư con tràn đầy lòng thành tu tiến và cầu chúc cho mọi người cùng tiến cùng mình. Điều này rất cần thiết, con đã dừng mãnh tự tu tự tiến thì con sẽ thấy sự hiện diện của con tại thế gian không phải không hữu ích. Con có tâm như mọi người, ngày hôm nay con tu trong cảnh kích động và phản động ở thế gian, nhưng mà tâm thành kính vẫn giữ, không thay đổi, tức là xây dựng cho chính phần hồn tiến hóa ở tương lai tốt đẹp. Lần lần, con sẽ tương ngộ nguyên lý của trời đất, của VÔ VI, làm việc lớn thành nhỏ, việc nhỏ thành không. Mỗi ngày tu tiến trong thanh tịnh, thực hành đứng đắn pháp môn. Soi hồn một ngày ba lần, pháp luân thường chuyển đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu, tự giải được mới phá chấp. Ai giải mê cho chúng ta ? Chính ta giải: làm Pháp Luân Thường Chuyển là lấy nguyên khí của cả càn khôn vũ trụ tự giải, đem lại sự quân bình trong nội thức của chính mình. Khỏi óc và cơ tạng của con là tài sản cuối cùng. Nếu mà hành PLVVKHHBPP là tự tu tự giải, khai mở trực giác của chính mình, tiến hóa tới vô cùng, thì sẽ không còn mê chấp và tạo thị phi, động loạn vô ích. Chúng ta thực hiện những điều cần thiết mà không thực hiện những điều không cần thiết. Càng tu càng quý thương huynh đệ, càng quý thương nhân loại, càng quý thương vạn linh. Vạn vật, vạn linh đã đóng góp cho chúng ta không ít, đã hy sinh thân mạng, vì lúc con chưa tu con đâu có biết ăn chay. Con chỉ ăn mặn, nghiệp xác tràn đầy cho nên sanh bệnh bất cứ lúc nào không hay. Ngày nay con tu rồi, con thấy vạn linh đều muốn cầu tiến và

hỗ trợ cho nhau trong nguyên lý và thực hành trong định luật nhân quả của trời đất. Ngày hôm nay con hiểu được một phần đạo, hướng về thanh tịnh mà hành sự thì tương lai con sẽ hiểu rõ chiều sâu của đạo pháp là không. Nếu tâm ta còn chấp thì không bao giờ tiến về không được, không bao giờ có ánh sáng. Con thấy thế gian mê lầm, ô nhiễm: tiền tình duyên nghiệp, khổ cảnh mà không tiến thân. Bằng lòng tu để ảnh hưởng, thâm tu thâm tiến mới ảnh hưởng được nhân loại ở tương lai, vì cơ cấu nó như vậy. Mọi người phải cố gắng trong cái tham dục khó tiến. Ngày hôm nay chúng ta hiểu, gỡ rối được chính mình, sẽ chứng minh phần hồn chúng ta có cơ hội tiến hóa ở tương lai. Dù khi bỏ xác đi nữa, phần hồn cũng còn mình mãi vì đêm đêm lo tu, lo sửa, hiểu được nguyên lý của trời đất. Sinh, trụ hoại diệt rõ rệt thì đâu có bờ ngõ bất cứ ở cõi nào, Thiên Địa Nhơn-ba cõi con sẽ tiến tới và tự tu tự thức, không có ý lại nữa. Thương yêu và xây dựng, đó là đường tiến thẳng, chẳng có lùi. Xây dựng sửa tiến thì chẳng có lùi, mà tạo động tạo mê thì bụi ngùi khó tiến. Trời đất người rõ ràng - Con được một thân xác duyên dáng cấu trúc bởi trời đất, đó là đạo. Vạn sự trên đời là không, mọi sự trở về không mới là đúng đường đạo. Ta chẳng có gì, chỉ có tâm thôi, chúng ta có sẵn của Trời Đất là vô cùng, không tính toán, luôn luôn xây dựng và hỗ trợ. Nếu chúng ta bằng lòng đến đó, nguyên khí Trời Đất sẵn sàng hỗ trợ cho con tiến hóa, không có bỏ con bất cứ giây phút nào con tưởng đến. Bạn đạo kỳ này chưa được duyên dự đại hội nhưng mà tâm thức lúc nào cũng hướng về đại hội, chung sống hòa bình, tình thương huynh đệ tỷ muội. Cuộc đời phải có những sự trở ngại đó thì chúng ta mới tiến. Chúng ta mới thấy rõ sự trì trệ của chính mình, thiếu sáng suốt hóa giải không được, trước khi xâm nhập trong tâm thức của mọi người. Nhân cơ hội này, không đi được lại càng dày công tu hơn để có cơ hội hiểu được tình đời đen bạc. Mọi người đều ồn ào ào chạy vô cỗi âm u mà không hay, tự cho mình là sáng suốt; đó là tạo trì trệ cho tâm thân, phần hồn tương lai không tiến hóa được. Chúng ta ngày đêm chấp nhận, nhịn nhục lo tu tức là lo cho tương lai. Hành pháp đứng đắn tức là lo cho phần hồn ở tương lai. Chúng ta sẽ có đất dừng chân rõ rệt, chứ không phải như những người cảm không hiểu lấy chính họ.

Vậy con nên cố gắng tu, nhân dịp này, chúng ta cũng có cơ hội thổ thề cùng nhau trên giấy trắng mực đen để thức tâm lẫn nhau và tự tu tự tiến.

Thành thật cảm ơn những gì con gửi đến Thầy và
cho tất cả bạn đạo.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v...của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

VÀN THƠ XUÂN KÍNH GỬI ĐỨC THẦY VÀ KÍNH CHÚC BẠN ĐẠO PHÁP LÝ VÔ VI

Hương xuân bát ngát cánh mai vàng!
Rực rỡ diễm kiều xuân bước sang
Cánh thiệp mừng xuân xin kính chúc
Thiền đường bạn đạo đặng an khang

Xuân mới mừng xuân kính chúc lành
Tâm hương ngào ngạt đượm từng xanh
Phước ân ban thưởng đời an lạc
Ánh đuốc cội nguồn nẻo đạo thanh

Xuân mới mừng xuân kính chúc nhau
Đạo mẫu chung tiền bước thanh cao
Xuân lòng hoa nở cảnh sen thắm
Tô diễm vườn xuân rạng sắc màu

Xuân về gửi cả tấm tình thương
Như cánh hoa xuân nở nụ hường
Dâng hiến cho đời chân thiện mỹ
Ngát ngào suối đạo ngát thêm hương!

Kính bái,
Mạch Thoại Hoa
17/11/1997

Kính gửi Đức Thầy,
Nhơn dịp xuân Mậu Dần về con xin thành
tâm kính dâng tuổi thọ kính chúc Đức Thầy sức
khỏe an khang trường thọ để dìu dắt các con trên
đường tu học.

Vần thơ kính dâng Đức Thầy,

Kính Thầy xuân mới chúc vần thơ,
Tuổi thọ trường xuân dất trẻ thơ
Pháp lý Vô Vi tu tiến bước

Trở về nguồn cội vẹn đời thơ!

Thơ xuân trăm bông kính dâng Thầy
Hương ngát đạo mẫu quyện cánh mây
Kính gửi ân sư nguồn thiện mỹ
Tấm lòng thành kính chứa chan đầy

Đầy lòng tưởng nhớ đáng ân sư
Ban rải lý chân đuốc huệ từ
Dìu dắt các con tu pháp lý
Thần hoa tươi sáng khối chơn như

Như vườn hoa đạo ngát hương nồng
Thầy dạy thực hành nay trở bông
Xuân mới dâng Thầy hoa đuốc huệ
Đẹp lành tươi sáng một màu trong

Thành kính bái,
Con, *Mạch Thoại Hoa*

Nắng Xuân

Có một bướm kia muốn trở về
Tầm-truy ánh Lửa bướm từng nghe
Qua bao nhiêu nắng xuân bùng chiếu
Hoa đẹp vườn nào sắc thắm khoe.

Bướm hỏi tìm thăm khắp lối vườn
Cũng không tìm được Lửa thân-thương
Giữa muôn hoa bướm đành xin hỏi
Đặng kiếm tầm-truy biết nẻo đường.

Bướm hỏi hoa xuân : Lửa thế nào ?
Hoa rằng : Chẳng biết Lửa ra sao
Nếu như bướm muốn truy-tầm Lửa
Mỗi tối đêm khuya hãy gắng vào !

Một mai gặp Lửa chốn phương nao
Ánh Lửa minh-đăng sáng thế nào
Xin nhớ bay về riêng kể lại
Cho hoa mừng biết Lửa ra sao ?

Bướm nghe hoa nói quá mừng thay
Vươn cánh nâu-sông thanh-thoát bay
Đêm đến mỗi khuya tầm ánh-sáng
Những mong tìm Lửa thoát trần-ai.

Đôi khi mệt-mỏi bướm ngừng bay
Lạc cánh vườn nào bướm chẳng hay
Quên bằng nguyện xưa tầm ánh-sáng
Ăn-năn thức-giác lại tung bay.

Bướm qua núi rộng vượt sông dài
Giác-ngộ kiên-trì tiếp-tục bay
Bướm quyết truy-tầm ra ánh Lửa
Trở về kể lại để hoa hay.

Một đêm huyền-diệu bướm tìm ra
Ánh-sáng minh-đăng chiếu sáng lò
Mừng quá bướm vào trong Lửa cháy
Hòa-tan ánh-sáng chiếu bao-la !

Bướm nhớ hẹn xưa muốn thật-thà
Trở về kể lại với muôn hoa
Bướm vào trong Lửa đâu còn bướm
Chẳng biết làm sao bay trở ra !

Bướm đã hòa-tan ánh Lửa vàng
Thành như màu nắng buổi xuân sang
Muốn về kể lại cho hoa biết
Nhưng chỉ lặng-thầm sáng chói-chan...

Vườn xuân hoa đợi bướm bay về
Kể lại cho hoa ánh Lửa kia
Chờ mãi hoa buồn thương trách bướm
Hoa không thấy nắng chiếu bên hè !

Toulouse, ngày 24-01-1998,
Trịnh Quang Thắng.

MẠN ĐÀM VỀ PHÁP "CCM"

Các bạn chắc không khỏi thắc mắc: "Ủy, cái pháp gì lạ dzậy! Chưa hề nghe qua."

LC tui xin thưa: Đó là cái pháp mà Ông Tư Ông Tám thường nhắc nhở chúng ta hành, mọi người chúng ta đều biết - lỗi là tại LC tui cắc có

viết tắt nên các bạn chưa đoán ra đó thôi! Bạn nào không hành pháp CCM thì có hại nhiều, mà áp dụng nó thì lợi lắm. Đây, LC xin đề cập trước đến cái hại của sự không hành pháp CCM:

Trên thực tế, các bạn gặp nhau (*cũng may chỉ có 1 số nhỏ, còn đa số rất đáng khen*), đáng lẽ nên đàm luận học hỏi về thiền, về sửa mình, về đạo đức, về chân lý, hoặc chung thiền để hưởng thanh điền, thì thường lại có nhóm bạn tụ tập lại để nói chuyện đời không hà, nói xấu, thị phi bạn khác, như vậy là rước trược, và có khi vô tình tạo khẩu nghiệp, ý nghiệp. Thầy đã từng la: "Các bạn phải tự (?) nói xấu người", "Mọi người đúng, ta sai". Có bạn lại còn cạnh tranh, ngăn cản nếu có bạn nào khác trong vùng phát tâm công quả đạo pháp, muốn giành độc quyền" (*không khác gì người đời cạnh tranh thương mại*). Có bạn còn nhẩn tâm hạ sát ván bạn nào đó có lỗi lầm, hoặc dè dặt, cảm đoán này nọ, mà đáng lý ra phải an ủi, yêu thương, nâng đỡ bạn này - Vô Vi chủ trương để mọi người tự thức tự giác, chớ không cảm đoán, không chế hoặc "cấm vận" ai cả.

Xin nhắc các bạn, Thầy có dạy: "Tu mà còn chia rẽ, tranh chấp là ma quỷ".

Đó là những cái hại của sự không hành pháp CCM, còn lợi ích của pháp thì rất nhiều:

-Giúp hành giả được nhẹ nhàng, hòa ái, không trần trược, trụ được điển, không hao khí, nhớ không nói xấu, chỉ trích, thị phi người.

-Tránh tạo ác nghiệp: thân, khẩu, ý (*tu mà còn tạo ra thêm nghiệp mới thì còn khuya mới được giải thoát*).

Có lần LC tui áp dụng pháp CCM luôn 1 thất, thì úi chu cha hay quá. LC tui thấy được cái hư, cái xấu của mình mà mình đã không thấy được khi không hành pháp CCM.

Chúng ta tu là sửa mình, chớ không đi sửa người. Thầy có dạy: "Tu nhờ nghịch cảnh, ngày ngày sửa sai", và 1 câu bất hủ của một vị minh sư (*mà LC không nhớ tên*): "ngồi đâu sửa đó thì tu mau thành".

LC tui cũng có câu "ranh" ngôn biếu các bạn nghe coi có lọt lỗ nhĩ không?

"Muốn tu mau thành thì CCM hằng nhớ", cũng nhớ "Cà phê sửa lẫn Cà Lem".

Ủầy! LC đâu "mát" hay "loạn ngôn"! Xin quý huynh tử cho LC "thanh minh thanh nga" nghen!

CCM tức là đồng nghĩa với tịnh khẩu đó - các bạn nghĩ ra chưa? Còn tu mau thành là nhờ Cà phê sửa lẫn Cà Lem là cái quái gì?

Cà: cạo cái tâm ý xấu xa của mình.

Phê: phê bình chính mình (*chớ không chỉ trích người*)

Sửa: sửa mình (*lấy sửa mình làm đầu, đó là chánh pháp*)

Còn Cà Lem - không phải là Ice Cream đâu!

Cà: cà cọ, chà dĩa

Lem: những cái lem nhem xấu xa của mình

Sẵn đây LC xin phép nhắc lời Cha Trời dạy, trường hợp có bạn nào bị nói xấu, bị phê bình, chỉ trích hay bị chửi rủa, hoặc bị vu oan"

"Đó là Thầy của con đó! Nếu nó nói đúng, thì con nên cảm ơn và sửa sai, còn nếu nó nói trật thì cũng tốt thôi, cơ hội tốt cho con học nhẫn." Còn Thầy cũng có giảng, nếu có ai vu khống, nói oan mình, thì đó là cơ hội cho mình được học hạnh hàm oan của mẹ Quan Âm. Thôi, LC tui xin phép CCM.

Xin kính chào quý bạn

Lắm Cắm 15/12/1997

Đôi Dòng Ký Sự

Thiền Đường Du Ký

Hội thức hòa đồng quy chơn pháp

Tụ họp nhơn sinh mở ánh quang

Tâm tánh quân bình vui trong khổ

Linh hồn thức giác tự an hành

Trời thu đang chuyển dần sang đông, ánh thái dương rụt rè ban chiếu ánh nắng nhạt trên khắp nẻo đường quê của nước Việt Nam thân yêu. Đã qua rồi những đêm hè nóng bức, giọt mồ hôi tạm thời ngưng xuất hiện trên vầng trán của người thiền sinh Vô Vi trong những đêm công phu.

Không biết quý "Cao Thủ Thiền Sinh" của làng Vô Vi hải ngoại thì sao? Có còn trần trở cho những loài hoa đại miền thế tục, có còn luyến tiếc nửa mảnh tình hoang chốn địa đàng, hay đã từng bước chân niệm hành dứt khoát hướng về nẻo Vô Vi tĩnh lặng, mượn vần thơ để phổ hóa đạo màu và khai đuốc huệ mở tâm người viễn xứ. Gió thu đông nhẹ thổi qua tim, tôi lặng người đứng trước cổng Thiền Đường Hồ Văn Em nay sửa lại thành Trung Tâm Dưỡng Sinh Thiền Vô Vi mà cứ ngỡ đang đứng cạnh bên dòng sông hai lối rẽ. Bên phải thiền đường là khu giải trí, trưa chủ nhật này thật có nhiều khách phong lưu, bàn ghế đã nghẹt

cứng bởi những chàng lãng tử hòa lẫn một số đại gia đình, họ đang ngất ngưỡng theo những lon bia huyền thoại, người cha đã gật gù trong men đắng, ánh mắt không bao giờ xa rời vợ con đang vũ khúc nghệ thường trên sóng nước trong chiếc hồ bơi tí hon của Hồ gia trang, ánh mắt tràn đầy lòng trân quý yêu thương suốt kiếp làm người.

Xa xa hơn nữa, vẫn còn trong khuôn viên giải trí, những tấm bạt được trải dài trên thảm cỏ xanh, nơi quy tụ cuộc tình vừa chớm nở, vương theo gió lời âu yếm nghẹn ngào đã ấp ủ bấy lâu nay mà chưa thốt nên lời. Rẽ trái, bước chậm vào khu vực thiền đường, gió bắt đầu chuyển mạnh dưới chân bầu trời xám, có lẽ sắp đổ mưa, kèm theo những chiếc lá đa rơi lá tả, lá xa cành về ngõ cuối chơi vơi, mơ sum họp trên dòng đời hiu quạnh.

Trước mặt tôi có một nhóm sinh viên quây quần bên nhau để trao đổi nghiên cứu về pháp Dưỡng Sinh Thiền Vô Vi. Tôi vô tình nghe được một số câu:

Người nữ sinh viên: "Ý ẹ, theo pháp thiền Vô Vi không được cưới vợ đâu!"

Cô sinh viên khác: "Không biết có bị tẩu hỏa nhập ma không hé?"

Chàng sinh viên với gương mặt trầm tư lộ vẻ như một nhà hiền triết, thông hiểu việc đời, vừa gật gù vừa nói: "Nếu muốn thoát phàm thì phải chấp nhận có thử thách chứ! Nếu mà không qua được giai đoạn tẩu hỏa nhập ma thì làm sao thành Tiên, Thánh được."

Tôi đi ngang qua nghe mà muốn rụng rời tay chân, quả là những cao nhân có trí tuệ hơn người.

Phòng tọa thiền nhỏ nhưng yên tĩnh, trái ngược với khu giải trí, đa số là những bạn đạo đứng tuổi, mang tâm hồn cầu đạo sau những năm dài mệt mỏi vì vật lộn với vật chất của trường đời, xét cho cùng, đạo đời tuy hai nẻo nhưng lại hòa chung nhịp thở. Tôi lẳng lặng lấy tấm bồ đoàn, ngồi cạnh người đã sẵn, hướng theo bảng chỉ dẫn hướng Nam và phía sau lưng là tấm kính Vô Vi khá lớn. Căn phòng thiền vẫn như xưa.

Niềm thương cảm dâng trào trong tôi. Bây giờ tâm tôi đang động, động vì anh em bạn đạo có một nơi để hội tụ tu tiên và bản thân tôi không còn cảm giác lẻ loi nữa, vì kiếp con người do duyên nghiệp mà sanh, làm gì không có nỗi đau buồn, tui hận của thân nghiệp mà sanh, làm gì không có nỗi đau, buồn tui, hận của thân tâm, nhưng từ đây đã có bạn đạo đồng hành sánh bước, giúp đỡ, diu dắt, nay chỉ chờ lòng tự thức, tự giác của chính tôi mà thôi.

Tôi chợt ngẫm đến vần thơ ý Thầy:

Nằm lặng chết mưa ngoài phố vắng
Cứ vững tâm định luật công bằng
Ruồi bu kiến đồ chằng màn
Chờ hồn thanh tịnh Thiên Đàng quy nguyên

Giọt nước mắt hòa theo hư không tịch lặng, tôi
lặng người tưởng niệm Lục Tự Di Đà.

Thiền Sinh Vô Vi,
Nguyễn Quế Phương

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved
